



Onze Missie

We willen een gemeenschap vormen die een diepe liefde voor het Kruis deelt en anderen wil helpen op hun weg naar het Hemelse Vaderland.

De twee legers¹

Onderscheiden jullie de stem van God en van zijn genade wel van de stem van de wereld en van de natuur? Luister je wel naar de stem van God wel, de stem van onze goede Vader? Na een drievoudige vloek over allen die de begeerten van de wereld najagen (Openb 8,13: Wee, wee, wee de mensen die op aarde wonen), roept Hij jullie liefdevol en met open armen toe: “zonder je af, mijn uitverkoren volk (Openb 18,4); beminde Vrienden van het Kruis van mijn Zoon, zonder je af van de wereldse mensen die door mijn Majesteit zijn vervloekt, door mijn Zoon in de ban zijn gedaan en door mijn H. Geest zijn veroordeeld (cf. Joh 16,8- 11). Ga niet onder hun stinkende preekstoel zitten, mijd hun samenkomsten, blijf zelfs niet stilstaan op hun wegen. Ontvlucht het grote en schandelijke Babylon. Luister alleen naar de stem van mijn beminde Zoon, volg alleen zijn voetstappen. Hem heb ik jullie tot weg, waarheid en leven (Joh 14,6) en tot toonbeeld gegeven. Luister naar hem (Mt 17,5)”. Luister naar de beminnelijke Jezus die jullie met het Kruis op zijn schouders toeroept: “Volg Mij (Mt 4,19); wie Mij volgt, loopt niet in de duisternis (Joh 8,12); heb vertrouwen, ik heb de wereld overwonnen (Joh 16,33)”.



Dagelijks treden twee legers aan: dat van Jezus Christus en dat van de wereld. Rechts bevindt zich het leger van onze beminnelijke Verlosser. Het loopt omhoog langs een smalle weg (Mt 7,13-14), smaller dan ooit door de corruptie

¹ Van de Brief aan het Vriend van het Kruis. Over de titel: “De idee van de twee legers kent Montfort al vanaf zijn middelbare school bij de Jezuïeten in Rennes uit de Geestelijke Oefeningen van Ignatius, een gewezen legerofficier. In militaire termen wordt de oproep om tegen de wereld in te gaan benadrukt.”

in de wereld. Onze goede Meester gaat voorop, blootsvoets, het hoofd met doornen gekroond, het lichaam bedekt met bloed, een zwaar kruis op zijn schouders. Slechts een paar dappere soldaten volgen Hem; zijn zachte stem wordt niet gehoord te midden van het tumult van de wereld. Men durft Hem niet te volgen in zijn armoede, smarten, vernederingen en andere kruisen, die men in zijn dienst noodzakelijk moet dragen, alle dagen van het leven (Lc 9,23).

Links bevindt zich het leger van de wereld of van de duivel. Het is zeer talrijk, prachtig uitgedost en buitengewoon schitterend, althans in schijn. Heel de glamour van de wereld dromt er samen. Men verdringt zich, hoe breed de weg ook is. Hij is breder dan ooit geworden door de grote menigte die erop voorttrekt; hij is met bloemen bezaaid, met kroegen en speelgelegenheden omzoomd, met goud en zilver bedekt.

Rechts spreekt de kleine kudde die Jezus Christus volgt, slechts over tranen, boete, gebed en wereldverachting. Onophoudelijk klinken er deze door snikken onderbroken woorden: "Laat ons lijden, huilen, vasten, bidden. Zoeken we de eenzaamheid. Want wie de geest van Jezus Christus niet heeft, d.i. de geest van het Kruis, behoort Hem niet toe. Wie Jezus Christus toebehoort, heeft zijn natuurlijke hartstochten en begeerten aan het kruis geslagen (Gal 5,24). Als we niet gelijkvormig zijn aan het beeld van Jezus Christus, gaan we verloren!" "Moed!", roepen zij, "moed! Als God met, in en voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn (Rom 8,31)? Hij die in ons leeft, is sterker dan de wereld. De knecht is niet meer dan zijn meester (Joh 13,16). De geringe last die we tijdelijk te dragen hebben, brengt ons eeuwige luister (2 Kor 4,17). Er zijn minder uitverkorenen dan men denkt (Mt 20,16). Alleen moedige helden veroveren de hemel stormenderhand; gekroond worden slechts degenen die hebben gestreden in de geest van het Evangelie en niet volgens de mode van de dag. Strijden we dan met kracht, haasten we ons om ons doel te bereiken en de kroon te verwerven (1 Kor 9,24-25)". Met deze goddelijke woorden moeten de Vrienden van het Kruis elkaar aanmoedigen.

De mensen van de wereld daarentegen schreeuwen elkaar gewetenloos toe te volharden in hun boosaardigheid. Ze roepen dagelijks: "Laten we leven; alles gaat naar wens; laten we blij zijn! Laat ons eten, drinken, zingen, dansen, spelen, want God is goed en heeft ons niet geschapen om ons te verdoemen. God

verbiedt niet dat we ons vermaken; we zullen niet worden verdoemd. We moeten ons geen scrupules laten aanpraten en niet bang zijn voor de dood”.

Besef dat onze goede Jezus op dit moment naar jullie kijkt en tegen ieder van jullie in het bijzonder zegt: “Zie, bijna iedereen verlaat me op de koninklijke weg van het Kruis: de blinde afgodendienaars bespotten mijn Kruis en noemen het een dwaasheid; de halsstarrige Joden walgen ervan als van een voorwerp van afschuw; ketters verbrijzelen het en halen het omver als iets verachtelijks. Helaas – zeg ik met tranen in de ogen en droefheid in het hart – mijn kinderen, die ik heb grootgebracht en in mijn school onderwezen; mijn ledematen, die ik met mijn geest heb bezield..., zelfs zij hebben me verlaten, verachten me en zijn vijanden van mijn Kruis geworden. Willen jullie me ook verlaten (Joh 6,67) en voor mijn Kruis vluchten, zoals de mensen van de wereld of antichristenen doen? Willen jullie, om gelijkvormig te zijn aan deze wereld, op de armoede van mijn Kruis neerzien en jacht maken op aardse goederen, de smart van mijn Kruis mijden en naar genot streven, de vernederingen van mijn Kruis haten en naar eerbewijzen hunkeren? Ik heb veel schijnvrienden die zeggen me lief te hebben, maar die me in feite haten, omdat ze mijn Kruis niet beminnen. Er zitten veel vrienden aan mijn tafel, maar zeer weinig onder mijn Kruis”.

Stijgen we boven onszelf uit bij deze liefdevolle oproep van Jezus. Anders dan Eva moeten we ons niet laten misleiden door onze zinnen, maar letten op de Bewerker en Voltooier van ons geloof (Hebr 12,2), de gekruisigde Jezus. Vluchten we weg van de verlangens van de bedorven wereld. Beminnen we Jezus op de juiste manier, d.w.z. via allerlei kruisen. Overwegen we ernstig deze verbazingwekkende woorden van onze lieve Meester, die heel de volmaaktheid van het christelijk leven bevatten: Als iemand achter mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en mij volgen (Mt 16,24).



Om te mediteren

“De beloofde zaligheid stelt ons voor beslissende morele keuzen. Ze nodigt ons uit ons hart te zuiveren van zijn slechte instincten en boven alles de liefde tot God te zoeken. Ze leert ons dat het ware geluk niet ligt in rijkdom of welzijn, noch in menselijke eer en macht, noch in welk menselijk werk dan ook, hoe nuttig dit ook moge zijn, zoals wetenschap, techniek en kunst, noch in enig schepsel, maar in God alleen, bron van alle goed en alle liefde:

“Zalig de armen van geest. want aan hen behoort het rijk der hemelen.

Zalig de treurenden, want zij zullen getroost worden.

Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen het land bezitten.

Zalig die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden.

Zalig de barmhartigen. want zij zullen barmhartigheid ondervinden.

Zalig de zuiveren van hart, want zij zullen God zien. Zalig die vrede brengen, want zij zullen kinderen van God genoemd worden.

Zalig die vervolgd worden om de gerechtigheid, want hun behoort het rijk der hemelen.

Zalig zijt gij, wanneer men u beschimpt, vervolgt en lasterlijk van allerlei kwaad beticht om mijnentwil: verheugt u en juicht, want groot is uw loon in de hemel.” (Mt. 5, 3-12)

“Rijkdom is datgene, waaraan de massa der mensen instinctmatig hulde brengt. Zij meten het geluk af naar de rijkdom, en naar de rijkdom meten zij hun achting af. (...) Het is een hulde die voortkomt uit een diep geloof in de rijkdom, uit het innig gevoel van hun hart, dat (...) men met rijkdom alles vermag. Rijkdom is de ene afgod van de dag, en vermaardheid is een tweede. (...) En daarom is men vermaardheid, of het maken van gerucht in de wereld, gaan beschouwen als een groot goed in zichzelf, en een motief van verering.” (John Henry Newman, over de heiligheid)”²

² [Catechismus van de Katholieke Kerk 1723](#)

Pijn en dood: een blik vol hoop

Heb je ooit aan het leven gedacht als aan een grote reis? Er zijn momenten van vreugde, van ontdekkingen, van plannen... en dan verschijnen er plotseling onverwachte obstakels: pijn, ziekte, verlies en zelfs de onvermijdelijke zekerheid van de dood. Die momenten schudden ons wakker en doen ons afvragen: Waartoe dient dit alles?

De film “The Bucket List” laat ons precies dat zien aan de hand van Edward en Carter. Twee heel verschillende mannen die, wetende dat ze nog maar kort te leven hebben, besluiten om op avontuur te gaan. In eerste instantie is het hun idee om dingen van een “verlanglijstje” af te strepen. Maar zonder dat ze het beseffen, leidt die lijst hen naar iets veel groters: het zoeken naar de ware betekenis van wat hen nog te leven rest. Edward, een alleenstaande man, herontdekt de waarde van familie. Carter, een familiemens, durft dromen na te jagen die hij had opgegeven. De pijn van hun ziekte, hoe verschrikkelijk ook, wordt een stimulans om hun leven te veranderen.

Dit brengt ons rechtstreeks in contact met een fascinerende denker, Viktor Frankl. Hij bestudeerde niet alleen pijn, hij ondervond het ook aan den lijve in de concentratiekampen. En daar ontdekte hij iets verbazingwekkends: degenen die het overleefden waren niet altijd de sterksten, maar degenen die een doel vonden, een reden om door te gaan. Voor Frankl zoekt de mens niet naar geluk als een doel op zich, maar komt geluk ‘als een extraatje’ wanneer we zin hebben gevonden in ons bestaan.

Pijn, zegt Frankl, kan als een ‘alarm’ fungeren. Het dwingt ons om stil te staan, na te denken en ons te realiseren dat we misschien dingen nastreefden die niet het belangrijkste waren. Denk aan die moeder die, na het verlies van een kind, een nieuw doel vond in de zorg voor haar andere kind en zo vrede vond in dat onvermijdelijke lijden. Of aan de arts die zijn rouw accepteerde als een offer voor zijn dierbare en zo betekenis gaf aan zijn verdriet.

De uitspraak van Frankl vat het samen: “Als je een situatie die je pijn doet niet kunt veranderen, kun je altijd kiezen met welke houding je dat lijden tegemoet treedt”. Onze houding verandert alles. Het zorgt ervoor dat we groeien en een innerlijke vrijheid vinden die niemand ons kan afnemen. En welke rol speelt de dood in dit alles? Voor Frankl is de dood niet het einde van alles, maar geeft ze juist een kader en betekenis aan het leven zelf. Het besef dat we niet oneindig zijn, spoort ons aan om intenser en authentieker te leven. Als het leven geen einde had, zouden we alles kunnen uitstellen, en dat zou de urgentie en waarde van elk moment wegnemen. Het besef dat we op een dag zullen vertrekken, spoort ons aan om van elk moment te genieten en verantwoordelijk om te gaan met onze tijd.

Laten we nu eens kijken naar het perspectief van C.S. Lewis. Vanuit zijn christelijke geloof helpt hij ons om pijn niet alleen te zien als een menselijke ervaring, maar ook als onderdeel van een goddelijk plan. Als God goed en almachtig is, waarom laat Hij dan lijden toe, vraagt Lewis zich af. Zijn antwoord is cruciaal: Gods liefde is geen ‘zachte’ liefde die alleen ons comfort nastreeft. Het is een liefde die onze volmaaktheid nastreeft, die ons beter wil maken. Soms laat die liefde ons door het vuur van de pijn gaan om ons te vormen en te laten groeien. Lewis noemt het ‘Gods megafoon om een dove wereld wakker te schudden’. Het is de manier waarop Hij onze aandacht trekt wanneer we zijn afgedwaald, wanneer we onze fouten moeten erkennen en Hem moeten zoeken.

De grote les is dus deze: zowel Frankl als Lewis, ondanks hun verschillende benaderingen, zijn het eens over iets krachtigs: pijn en dood zijn niet het einde van de weg, en zeker geen zinloze ervaringen. Integendeel, het kunnen de moeilijkste, maar ook de belangrijkste stappen zijn voor onze persoonlijke en geestelijke groei.

“The Bucket List” laat ons zien dat wat we meemaken, onze daden en vooral hoe we omgaan met ons lijden, bij ons blijft, voortduurt en ons overstijgt. Het gaat er niet om het lijden op te zoeken, helemaal niet! Het

gaat erom dat we, wanneer het komt, het met de best mogelijke houding tegemoet treden, met waardigheid, of uit liefde voor God, door, zoals de heilige Paulus zegt, “wat nog ontbreekt aan het Lijden van Christus” te voltooien en de werkelijke betekenis ervan te zoeken. Want elke keuze, elke stap, hoe pijnlijk ook, brengt ons dichterbij een voller leven en bij de hoop op iets dat deze wereld overstijgt.

Laten we denken als ware kinderen van God: *“Waarom dit lijden, wat voor nut kunnen pijn en verdriet hebben voor de christen? Waarom moeten we de dood van Jezus in ons dragen? Omdat het kruis van Christus in de wereld moet worden verkondigd, niet alleen met woorden, maar ook met daden. De christen is een levende prediking van de gekruisigde en verrezen Heer. Als we, zoals de heilige Paulus zegt, alleen maar “Jezus Christus willen kennen, en wel als gekruisigde” (1 Kor 2,2), dan moeten we dit met heel ons wezen beleven. Niet alleen op geestelijk vlak (door meditatie over het lijden van Christus), maar ook op lichamelijk vlak, door de beledigingen, vervolgingen en beproevingen die we ondergaan omwille van de naam van Christus. Zo verbindt Christus ons met zijn lijden, en maken de pijnen die we in ons christelijk leven ondervinden ons tot levende en krachtige getuigen van de Gekruisigde.”*³

Zoals Frankl zelf zei: “De dood kan alleen angst inboezemen bij iemand die niet weet hoe hij de tijd die hem gegeven is om te leven moet vullen”. En zoals terecht wordt opgemerkt: “Leer leven en je zult weten hoe je goed moet sterven.

Alejandra Ruiz, Master in Huwelijk en Gezin en Bachelor in Gezinsbegeleiding. Lid van de Pharus Academie.



pharuspsy.org

Bibliografie

Frankl, V. Heeft het leven zin. (2020)

Frankl, V. The Suffering man.

Lewis, C.S. Het probleem van het lijden

Film ‘The Bucket List’ (2007)

Tekst vertaald met DeepL Translator.

³ Gelabert Ballester, Martín. OP. Le falta algo a la pasión de Cristo? <https://nihilobstat.dominicos.org/articulos/la-falta-algo-a-la-pasion-de-cristo/> Recuperado el 15/7/2025

Aanbevolen lectuur

Edith Stein vond op haar levensweg de mysterie van het Kruis:

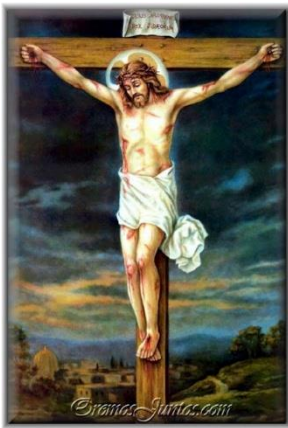
Zaligverklaring van Edith Stein, Paus Johannes Paulus II

Heiligverklaring van Edith Stein, Paus Johannes Paulus II

Video: [Een overdenking over de kracht van het Kruis vanaf een bijzondere plek. P. Johannes van Voorst \(2018\)](#)

Sint Paulus wilde dat één boodschap bij iedereen zou aankomen: de "wetenschap van het Kruis" en niets anders. Wat dreef hem om zo krachtig over het Kruis te spreken? Wat maakt het Kruis tot radicaal ijkpunt voor ons, christenen?

LA CRUZ ES LA GLORIA Y EXALTACIÓN DE CRISTO



*“Wanneer Ik van de aarde zal zijn omhooggeheven,
zal Ik allen tot Mij trekken.” (Joh. 12, 32)*

“Iets groots en kostbaars is het kruis. Het is iets groots, omdat daardoor zoveel goeds tot stand is gekomen, des te meer omdat ook de wonderen en het lijden van Christus de prijs van de overwinning hebben behaald. Het is iets kostbaars, want het teken van Gods lijden en van zijn overwinning, dat is het kruis. Het is het teken van het lijden

door zijn vrijwillige dood, ondergaan aan het kruis; het is het teken van de overwinning, omdat op het kruis de duivel is verwond en met de duivel zijn duivel en dood overwonnen. De poorten van de hel zijn verbrijzeld en het kruis is de algemene redding van de gehele wereld geworden.”

Gebed tot de Aartsengel Michaël

Heilige Aartsengel Michaël, verdedig ons in de strijd; wees onze bescherming tegen de boosheid en de listen van de duivel. Wij smeken ootmoedig dat God hem Zijn macht doe gevoelen. En gij, vorst van de hemelse legerscharen, drijf Satan en de andere boze geesten, die tot verderf van de zielen over de wereld rondgaan, door de goddelijke kracht in de hel terug. Amen.



Bezoek onze website
www.friendsofthecross.info/nl